

N'ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any IV n° 29

Gener 1989

Apt. 79 07150 ANDRATX

RESTAURANTE

Es Special

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL. 67 30 12

TALLER RAYMA

SERVICIO OFICIAL CITROËN

G/ VIA ROMA, 5

ANDRAITX

Tel. 673253

ALICIA QUIROGA
DE SOLERA

Petit

NIÑO - MODA JOVEN

Aragón, 7 - Tel. 67 21 67

ANDRAITX

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. Espana, 7
Telf. 67 20 09

PTQ. ANDRAITX

(MALLORCA)

**CAFETERIA
SNACK - BAR**

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79.
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Pujol i Flexas

REDACCIÓ

Joana Alemany i Mir,
Antoni Ensenyat i
Ferrà, Biel Ensenyat
i Pujol, Francesc
Femenias i Calafat,
Pere Flexas i Flexas,
Margalida Ferrà i
Ensenyat, Gabriel
Jofre i Mir, Miquel
Tur i Enseñat, Maria
Magdalena Pons, Miquel
Amengual i Saurina.

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel'S, Tosafu.

Impressió:

Impremta BRINS
Ciutat

D.L. P.M. 295/1986

EDITORIAL

Diuen que quan un poble fa festa, quan sap fer festa és més poble, recobra la seva identitat, recrea la seva idiosincràcia, perquè la festa obri les persones, les humanitza, confronta espontaneïtats remou i referma els lligams més primaris i més humans.

I va dir ver que el mes de gener, a Andratx i també als seus contorns, ha estat un mes de festes. I de festes que han anat a més.

Per això, des de la nostra petita col.laboració informativa ens alegrem i volem donar la nostra més sentida enhorabona a tots els que aquest mes han fet festa amb el poble i per al poble.

N'ALÍ

ELS REIS

El mes de gener és mes de festes i primer de tot vénen els Reis, que per cert enguany vingueren muntats a cavall i ben acompanyats. Més de trenta bísties de càrrega: cavalls, muls i ases, formaven la comitiva, que s'obria amb les "Majorrettes" al sò de la Banda de cornetes i tambors i tancava el grup de ball de C. Mir, i en mig els Reis i un policromat estol de patges. Aquest any fou molt lluïda.

I com que el vespre no tingueren temps de repartir tots els obsequis, al mateix dia dels Reis al matí tornaren sortir i de forma discreta visitaren algunes persones que no havien pogut sortir a rebre-los el dia abans. Enhorabona a tots els qui enguany prepararen la Cavalcada i el "Betlem vivent". I que l'any que ve sigui millor...;

SANT ANTONI

Dia 14 començaren les festes de Sant Antoni Abat. La torrada es feu a la plaça Espanya perquè a Son Mas hi ha enrajolat nou. Fou molt concorreguda i acompanyà el bon temps i el bon ambient.

I dia 15 la Festa: Missa solemne amb Ball de l'Oferta a càrreg del grup "Aires d'Andratx" i a continuació les Beneïdes. Molta concurrència (Hom deia que era el dia que es veia més gent pel mig del poble),

moltes carrosses, el dimoni gros i tres de petits, Sant Antoni ben acompanyat i un hermós final amb l'amollada de coloms. En Miquel Vich anava tot content.

Seria oportú suggerir, per a millorar, que no hi participassin aquells que confonen les "Beneïdes" de Sant Antoni amb la "Rua"?

Degut a la coincidència de dates enguany els dimonis andritxols no pogueren assistir a la "Trobada de Dimonis" que tingué lloc a Alcúdia. Un altre any serà.

A S'ARRACÓ

A S'Arracó s'ha continuat la tradició de la torrada que es celebra de fa una vintena d'anys i que organitzà el centre Cultural al pati de "Ca ses Monges", el dissabte 14, on la gent hi acudí massivament, igualment que l'endemà particiapien de gust a la desfilada de carrosses, encara que no de forma tan massiva: sols hi hagué set o vuit carrosses participants. Malgrat això la qualitat de l'ornament dels tractors millora de cada any. Hi hagué molta gent vestida a l'ampla i bísties i animals casolans a beneir.

La gent s'ha queixat del refredament de la festa, cul-

(continua pàg. 17)

INAUGURACIÓ DE CAN RIERA

El 14 de gener també tingué lloc a Andratx un altre aconteixament: l'edifici, conegut per Can Riera, fou inaugurat com a Nou Ambulatori.

A l'acte hi assistiren el President del Govern Balear, el Conseller de Sanitat, el Director d'INSALUD, entre altres personalitats, l'Ajuntament en ple, els distints representants de la vida social del poble, i molts veïnats que se sumaren a l'acte.

Després de la benedicció

i els discursos corresponents, fou servit un suculent berenar a Can Toneta per a tots els convidats.

Amb aquesta inauguració es duia a terme un projecte d'ha estona, de quan la Parròquia cedí l'edifici a l'Ajuntament a canvi d'obres a la Rectoria.

L'edifici ha quedat destinat en la planta baixa a Ambulatori, amb els corresponents servicis de metges, i en un futur pròxim s'espera donar fundió a les altres dues plantes. La construcció, segons projecte de l'arquitecte B. Nadal, ha estat costejada al 50% per la Conselleria de Sanitat i l'Ajuntament.

Esperam i desitjam que amb el nou Ambulatori millori el servici assistencial al poble.

INAUGURACIÓ DEL NOU TEATRE

Sembla que el Nou Teatre Municipal serà inaugurat el proper mes de febrer. Una altra bona obra de l qual esperam poder donar informació en pròxims números.

També procurarem tenir-los informats de les activitats que allà es programin.

Aquest mes que encara els caçadors aprofiten de poder sortir, hi tenen cabuda els reclamistes de perdiu, art de caça que gaudeix de certa parròquia a la nostra contrada, entrançable estampa amb les seves bosses o paneres que contenen les gàbies plegades amb els polls ben composts a dintre i ben tapats amb llurs fundes oscures i amb l'escopeta a l'esquena, carregats com a traginers i que han de fer prou passes per a trobar el lloc idoni on plantar la barraca, començar el ritu previ i llarg, abans de poder disfrutar de la "brega" dels animals i que els hi dóna tant o més gust que el cobrar la peça i que els hi dóna també tema per a llargues xerrades sobre el tema; encara que de fa uns quants anys ençà, degut a la manca i al repartiment desigual de les pluges, les perdius que solen anomenar "el camp" no entren amb normalitat. I també hem de dir que no n'hi ha gaire, per la qual cosa els aficionats no acaben d'assaborir-ho del tot bé els pocs dies que estan autoritzats a anar-hi.

Si teniu reclamista a casa, o si qualcú vos ne regala qualcuna, vet aquí una recepta de:

PERDIUS AMB COL

Heu de comptar perdiu per cap.

Primer de tot netejau-les i posau-les en adob amb una llimona, alls, sal i pebre negre unes quantes hores.

Escaldau les fulles d'una col, agafau les més tendres, tallau-les ben menudes i mesclau-les amb talledetes de llom o de cuixot. Sofregiu-ho amb molt de saïm, afegiu-hi espícies, moraduix, jullivert i tomàtiga.

Ompliu les perdius amb aquest farciment, les fulles més grosses reservades serveixen per a embolicar els aucellons que es posen composts dins una greixonera.

Afegint-hi brou -que podeu haver fet amb els colls de les perdius-, espícies, alls esclafats i vi.

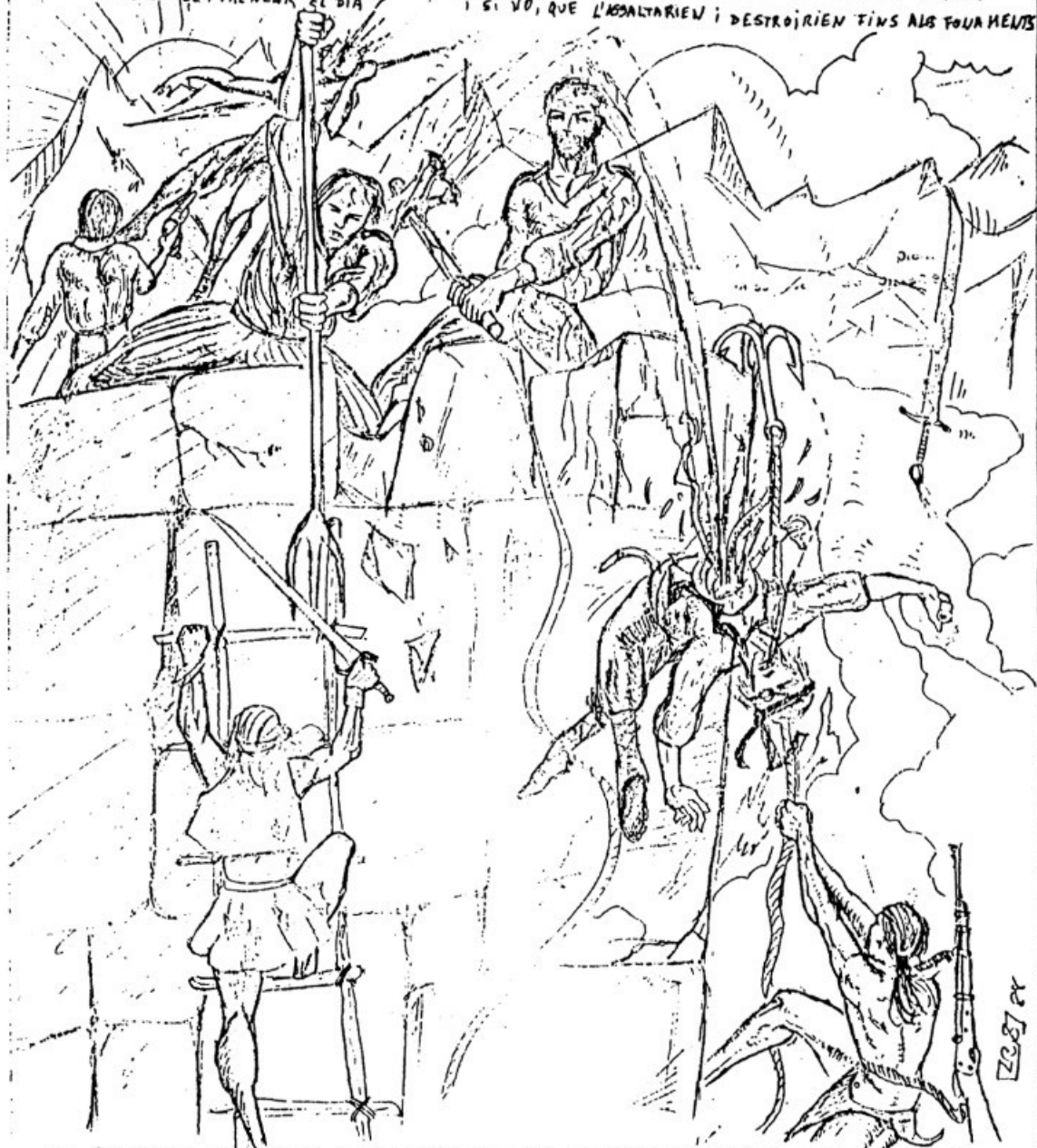
Si trobau emperò que el gust serà massa fort, suprimiu el brou i al seu lloc afegiu-hi simplement aigua. No oblideu emperò els alls espícies i vi.

LO COC DE S'ARRACÓ

EL DIA 2 D'AGOST DEL 1578
RESEMBARCAREN 1500 MOROS.
ARRIBAREN A LA VILA MITJA HORA
DESPRES DE TRENCAR EL DIA

ARRIBAREN A LA TORRE GRAN DE LA VILA, I EN BOCAL
DUN REVECAT QUI ELI SERVIA, PUBLICAREN UN DRECO'
DI'ENT QUE ENTREGASSEN LES CLAUS DE LA TORRE,
I SI VO, QUE L'ASALTARIEN I DESTROIRIEN TINS ALS FOUAMENTS

ELS ANDRITYOLS ES NEGAREN I DEFENSAREN LA TORRE. AL PRIMER ATAC MATAREN CINC SARRAINS, CRIDANT
ALS ALTRES: "AQUESTES SON LES CLAUS DE LA TORRE QUE TENIA DE DONAR-VOS, MEMORIA ETERNA MEREIXEN
ELS QUI DEFENSAREN LA TORRE GRAN; BALTASAR ALEMANY DE SON SECUS, MONSERRAT MASSA DE SON
MAO, GUILLEM PUJOL, GUILLEM CASTELL, JORDI RUCIL DEL PANTALEU I JOAN FERRER.

LA NOSTRA HISTÒRIA

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Matías Flexas, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

Mesón Los Ceranos

Avenida Mateo Bosch, 4 - Tel. _____
Puerto de Andraitx

RESTAURANTE

PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
PIZZAS
PASTAS
y **CARNES**

PTO. ANDRAITX — TEL. 67 27 00

PANADERIA - PASTELERIA
CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 19

TEL. 67 18 04

AUTOMOSA

CONCESIONARIO OFICIAL

TALLERES
Esceller B. Alemany, 6
Tel. 67 10 78

VENTAS
Aragón, 2
Tel. 67 39 06

07150 ANDRAITX

No està gaire clar quina relació pugui tenir Sant Antoni de Viana amb els animals casolans, per los quals tothom procurava la seva advocació, sobretot antigament, quan l'economia domèstica camperola girava entorn d'ells. D'aquí a donar-li el malnom de "Sant Antoni dels Ases", i ho trobam reflectit al cançoner popular mallorquí, com ho demostren les gloses següents:

Sant Antoni gloriós
guardau-nos sa porcelleta,
i quan la tendrem grosseta,
la mos menjarem tots dos.

Sant Antoni gloriós,
guardau-nos sa somereta,
i si mos fa una ruqueta,
una pesseta per a Vos.

Sant Antoni és un bon Sant,
qui té un dobler l'hi dóna,
perquè mos guard s'animal,
tan si és de pèl com de ploma.

En el cel hi ha sa Lluna
i estels de tots els colors,
Sant Antoni, guardau-nos,
que no caiguem de sa mula.

També hi ha un caire no tan conegut a l'illa, com a altres indrets, que el Sant és invocat per a trobar enamorat, (a altres llocs, fora de Mallorca, aquesta

invocació la tenen per a Sant Antoni de Pàdua, é! del juny), emperò a Sant Antoniet, a Ciutat, el 17 de gener, hi havia fadrines no fa massa estona que hi anaven a suplicar-li per la dita intercessió. I vet aquí una altra mostra d'això glosada:

Sant Antoni gloriós,
que mos dureu un Ignaci?
Oh Mare de Déu de gràcia;
jo vindria a veure-vos.

Sant Antoni de gener,
anomenat de Viana,
enviaiu-me un jovenet
que vença de bona gana.
Maldament que sia jove
que tenga bestiar seu;
jo vos promet, Sant Antoni,
cada any dur-vos un anyell.

El Betlem que trobaren els Reis

Els Reis a Andratx

Els Reis al Port

Sant Antoni, beneïu-nos

FORTUNY

Un llinatge prou important en la Història del nostre poble, encara que, després de la Conquesta del Rei Jaume, Fortuny no figure entre els noms dels primers pobladors cristians d'Andratx.

El seu significat no és conegut, ja que pertany als noms que representen el nom patern o matern. Fortuny és d'origen llatí o pre-romà, no pertanyent al santoral cristià. Ve del cognom llatí FORTUNIUS.

La seva presència a Andratx comença quan Fortuny de Ruescas, de la noble família aragonesa, casat amb Magdalena Mora, adquirí en 1.467, l'alcaria de Beni-Orella (avui Son Fortuny) que era de Joan de Sastrana i Joan Pagès.

En Jordi Fortuny i Mora fou capità d'Andratx, durant la guerra de 1.553, quan els moros atacaren la nostra vila. Lluità valentment així com també el seu fill, Antoni Fortuny, que també fou capità d'Andratx a la mort de son pare. Aquest Antoni més tard fou nomenat governa-

dor de Menorca. Un germà seu, Andreu Fortuny, en 1.571, rendí amb un bergantí i dos vaixells de pesca una fragata mora, devora la Dragonera i, com a bon mariner que era, trobà la mort, anys més tard, lluitant contra els moros a les ribes d'Andratx.

A finals del segle XVIII la família Fortuny apareix emparentada amb el Marquès de la Romana, gran d'Espanya. I el Marquès de la Romana heredà la possessió de Son Fortuny a començaments del XIX.

El seu escut d'armes és: cinc coques negres, posades dues, dues i una, damunt camp d'argent.

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS

ELS MALLORQUINS I EL "QUINTO CENTENARIO".
UNA REFLEXIÓ SOBRE LA HISTÒRIA QUE SEMPRE ENS HAN ENSENYAT

La Història, entesa com a disciplina, ha estat ben sovint una eina al servei dels grups dominants que ha servit per manipular i enganar la gent. A vegades la fal·làcia ha assolit graus de barriera inimaginables. "La història diu...", ens diuen, i a continuació amollen qualsevol barrabassada. I nosaltres, pobres al·lotets innocents o adults enganats, ens ho creim, sense pensar que la Història mai no diu res. Són les persones les que la fan parlar i sovint les menys indicades. Quan sentim a dir a qualcú: "la història diu això", hauríem de demanar-li: "però no és vostè qui ho diu?". I seguidament: "Quins són els coneixements que té per fer tal afirmació?" Al cap i a la fi veuríem com res del que ha dit és cert ni la seva preparació li permet fer afirmacions sobre el tema.

Aquest preàmbul, que he procurat reduir al màxim, m'ha semblat necessari per poder donar a entendre allò que tot seguit exposaré.

Deia al principi que en nom de la Història moltes vegades ens han enganat. En el cas dels Països Catalans aquesta manipulació de la realitat s'ha fet, sobre tot, amb l'objectiu d'amagar la nostra identitat nacional i presentar-nos-en una altra -l'espanyola-

com a pròpia, quan de fet ens ha estat imposada. El cas de la conquesta d'Amèrica n'és un bon exemple.

A mesura que ens atracem al fatídic 92 -"el año de España"- l'onada d'espanyolisme ferotge va en augment a fi de fer-nos creure que això d'Amèrica és una cosa nostra. Com sia que els mallorquins ni els altres catalans no tenim res a veure amb la descoberta del nou món, llavors ens presenten alguns fets purament circumstancials i anecdòtics com a prova de que allò d'Amèrica forma part del nostre passat i, per tant, de la nostra consciència històrica. Ens podríem estendre molt sobre aquest tema, amb nombrosos exemples, però per a no allargar-nos en excés ens referirem només als dos aspectes possiblement més coneguts per tothom: el pretès origen mallorquí d'en Colón i les aventures missioneres del pare Juníper Serra.

Sobre la primera qüestió cal dir que a hores d'ara encara estam lluny de poder confirmar la validesa d'alguna de les moltes hipòtesis que parlen d'un Colón mallorquí -i que fan que siguin molts els candidats illencs a ser "en Cristòfol Colom"-. Objectivament parlant la tesi d'un Cristófor Colombo genovès és la que fins avui accepta

la gent que es dedica seriosament a la història. Amb tot, però, aquesta no és tampoc cap qüestió important -fora de la càrrega emocional que pugui tenir per a algunes persones- ni que hagi afectat gens ni mica l'esdevenir dels mallorquins: tant si era d'aquí, com d'Itàlia, com d'un altre indret (al segle passat, durant el Romanticisme, fins i tot els russos arribaren a manifestar que en Colón havia nascut al seu país) l'única cosa certa és que fou un agosarat mariner al servei d'una altra nació, Castella, en nom de la qual, i sota la seva bandera, va descobrir, per equivocació i sense arribar-ho a saber mai, el continent americà.

Pel que fa al pare Serra, el tema últimament, amb motiu de la seva beatificació, s'ha desorbitat per complet. Els seus apologistes el mostren com un missioner exemplar; algun detractor, en canvi, l'acusa de ser més o menys responsable de qualque atrocitat. Ningú, emperò, ha fet cap estudi seriós sobre la seva figura, emmarcant-la dins un context històric. Això és, veure tot el que hi havia darrera les campanyes de conversió empreses al XVIII i que dit molt breument no era més que l'interés de la monarquia borbònica per integrar políticament, econòmicament i socialment els indis americans als mecanismes del món europeu

transplantat a Amèrica. De bell nou ens trobam que això es fa d'acord amb els interessos dels qui controlen el continent i monopolitzen el seu comerç, és a dir, els castellans, fins que en foren capaços. Tot queda dit sens menyspreu del missioner de Petra a qui evidentment fugien del seu raciocini totes aquestes coses, com també se'ns escapen avui tantes i tantes a nosaltres, víctimes del sistema que ens enrevolta.

Com es veu, ben poca relació tenim els mallorquins amb Amèrica, fora de les migracions del segle passat i primera meitat d'aquest, que és una qüestió totalment diferent. De fet, fins a les darreries del segle XVIII (concretament fins a l'any 1.778, en que es decretà la llibertat de comerç amb les terres americanes) estava prohibit que els mallorquins anassin al nou continent, ni com a colons ni com a mercaders. El motiu és que l'empresa fou monopolitzada des d'un principi per Castella i les altres nacions en restaren al marge, inclús les que es trobaven sota la monarquia espanyola. Per tant, seria convenient que davant la calabruixada d'espanyolisme-americanista que ens ve damunt, alguns començàssim a pensar que tot això del "Quinto Centenario" és cosa de castellans i espanyols i que nosaltres, els mallorquins, no tenim cap motiu per a participar-hi. A no ser que ho vulguem fer

per denunciar -com a ciutadans del món- un dels genocidis més espantosos que recorda la humanitat, com ja va fer al segle XVI el pare Bartolomé de las Casas: el que varen cometre els castellans-espanyols amb els indis americans.

Quan serà que la Història que s'escriu i s'ensenya posarà

l'èmfasi que li correspon a aquest aspecte?. Mentrestant ho haurem de fer -en la mesura que puguem- aquells que rebutjam la Història oficial d'Espanya, tal com la presenten els historiadors oficials d'Espanya. Al cel sien aviat.

BIEL ENSENYAT I PUJOL

Ho havíem de publicar el mes passat però ens arribà quan ja els originals eren en màquines. Encara que en retard la publicam ara.

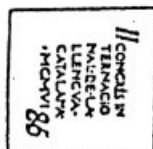

-PLAÇA DE WEYLER, 2-PRAL.

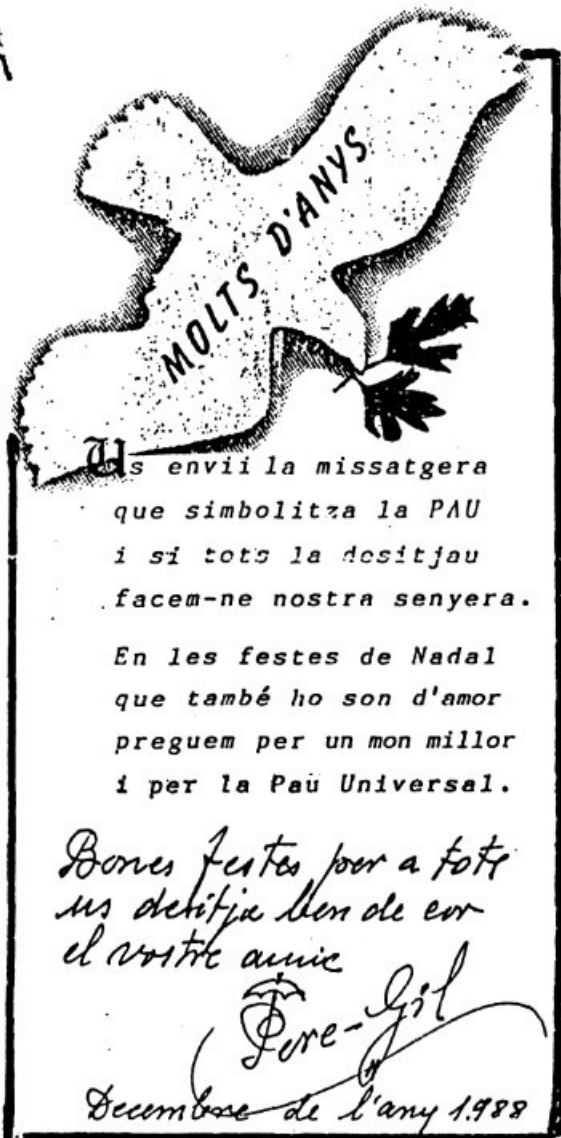
TELÈFON 72 68 63

07001 PALMA

Pere-Gil, glosador
Urbat, desembre 1988

OPRESA
FORNIT

UNA GLOSA ESCRITA FA MÉS DE QUARANTA ANYS

El dijous, 9 de maig de 1.946, va venir a Andratx l'aleshores governador civil de Mallorca, Sr. José Manuel Pardo Suárez.

Fou una visita protocol·lària, per l'estil de totes les d'aquest tipus. Com sempre sol ocorre en aquests casos hi va haver una anècdota simpàtica que em va cridar l'atenció i em mogué a escriure'n una glosa: mentre el governador predicava amb la seva oratòria fàcil i brillant, dues dones del poble no s'aturaven de manifestar entre elles la seva admiració cap a tan distinguit personatge.

La glosa, escrita en català, havia de sortir el dissabte següent al setmanari "Andratx". Però no va sortir.

Vaig anar a la impremta a veure l'amo Antoni i em digué que l'havien censurada tota... que no es podia publicar.

La circumstància de parlar del governador i de fer-ho en la llengua pròpia havia bastat, tot i que no contingués la més mínima referència política.

De fet, no era la primera vegada que la censura em deixava un escrit al caixó. Mesos abans fou, senzillament, perquè havia escrit la paraula "ideals". Co fos que aquell pic vaig anar a veure el censor, un tal Sr. Moll, aquest em demanà quants anys tenia i en contestar-li que en tenia devuit em digué que a aquesta edat no es podien tenir ideals. Així era el franquisme: no calien ideals...

Ara, doncs, que no hi ha censura, donaré a conèixer aquesta glosa, malgrat sigui amb més de quaranta-dos anys de retard.

S'altre dia de pagès
va venir es governador,
tot es poble amb clamor
el va rebre molt cortès.

Visità s'ajuntament,
 doncs així era el seu deure,
 i també pogué veure
 com es troba el nostre ambient.

Conversà des d'un balcó,
 dient coses molt bones.
 Ai! Hi havia dues dones
 embobades d'il.lusió.

- "Mira quin home més fi".
- "No em distreguis, per favor".
- "T'agrada aquest bon senyor?"
- Mirem abans si és fadrí".

JAUME ENSENYAT I JUAN

(ve de la pàg. 4)

pant-ho a la manca de propaganda que hi hagué, i que va fer pensar que es durien a terme el proper diumenge per no fer-les coincidir amb les d'Andratx.

Hom pensa que també es podria arbitrar una solució perquè les carrosses de S'Arracó després es desplaçassin a Andratx i poguessin participar a la desfilada d'allà, i per por de no fer tard, no ho feren.

I repetim que fou una llàstima car eren molt hermoses totes

- EL DESMADRE ESTA SERVIDO

Cuando allá por el mes de julio se realizó la Asamblea para decidir quien tomaba las riendas del club y una vez consumada y elegida la actual directiva, di mi opinión que, vista la directriz que pensaba imprimirse para el club local, la misma era que visto lo duro que iba a resultar la competición con la plantilla con que se contaba, que lo mejor era renunciar a la categoría y empezar en otra más baja. Con mis palabras los gritos llegaron al cielo. Se me tildó de cobarde, diciéndome que la categoría se podía perder, pero nunca renunciar... Tuve mis dudas en cuanto a ver si me habría pasado en mis deducciones y que quizás por ser yo pesimista lo veía bajo otro prisma que la fe y ambición de los nuevos directivos les hacía ver las cosas de más color de rosa.

Sin querer hecharme un farol, el tiempo me ha dado la razón. La categoría se va a perder, se perderá la ilusión, la gente se va a desengañar, si no lo ha hecho ya. Resumiendo, que se habrá perdido un año y las cosas no serán ya tan fáciles como lo hubieran sido en los momentos de euforia.

Buscar culpables se me

antoja fácil, pero no seré yo quien los diga, porque no me gusta hacer leña del árbol caído, pero si que voy a decir algunas cosas que no puedo dejar en el tintero, porque sería ridículo no decirlas. Además, están en la mente de todos. Lo que nadie se atreve a decirlas.

En un caso similar al actual del C.D.Andratx sólo caben dos soluciones: cambiar de entrenador o reforzar la plantilla. El primer caso no creo que arreglara gran cosa a no ser que haya discrepancias entre la plantilla y el entrenador. Si así es, está la directiva para solucionarlo. En caso contrario, Borrás debe continuar al frente de la plantilla.

Segundo caso: reforzar la plantilla. Si no se puede gastar en fichajes hay que buscar donde no cueste. Aquí llegamos al caso de la pescadilla que se muerde la cola. Tenemos un juvenil que cuenta con buenos jugadores, de ahí se podría coger a algunos, pero se topa con la ridícula presión que están haciendo los responsables de este equipo, sobre si dimitirán si se les quita a algún jugador, Por haber vivido tal presión puedo decir que ésta arranca desde hace muchos años y siempre ha sucedido así, precisamente desde el tiempo en que el propio Borrás llevaba a los juveniles. Pero hay que menta-

lizar a la gente y esto no va a ocurrir, que lo que cuenta es el Andratx, los equipos base son un apéndice del primer equipo y que todos deben luchar para que sobresalga el primer equipo, ya que de esto deriva el resto, ya que siempre se escucha y se oye los resultados por la radio y se lee en la prensa lo que hace

el Andratx refiriéndose al primer equipo; de los bases sólo se preocupan los nostálgicos.

Miremos el futuro y luchemos para que éste no sea penumbroso. Busquemos soluciones ya que de seguir por estos derrotados seremos el hazmerreir de la isla, deportivamente hablando.

JOFRE

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Perol, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

CARPINTERIA H. Cervantes

Muebles y Decoración

TISCHLEREI
CARPENTRY
MENUISserie

C/ España, 4
Teléfono 67 11 62
PTO. ANDRAITX

Restaurante Miramar

port d'andraitx
Mallorca

tel. 67 36 37

SERVICIO OFICIAL

Francisco Cañellas Mascaró
SERVICIO Y VENTAS

Carretera Puerto, 55
Teléfono 67 23 89

SERVICIO RENT A CAR
Puerto de Andraitx

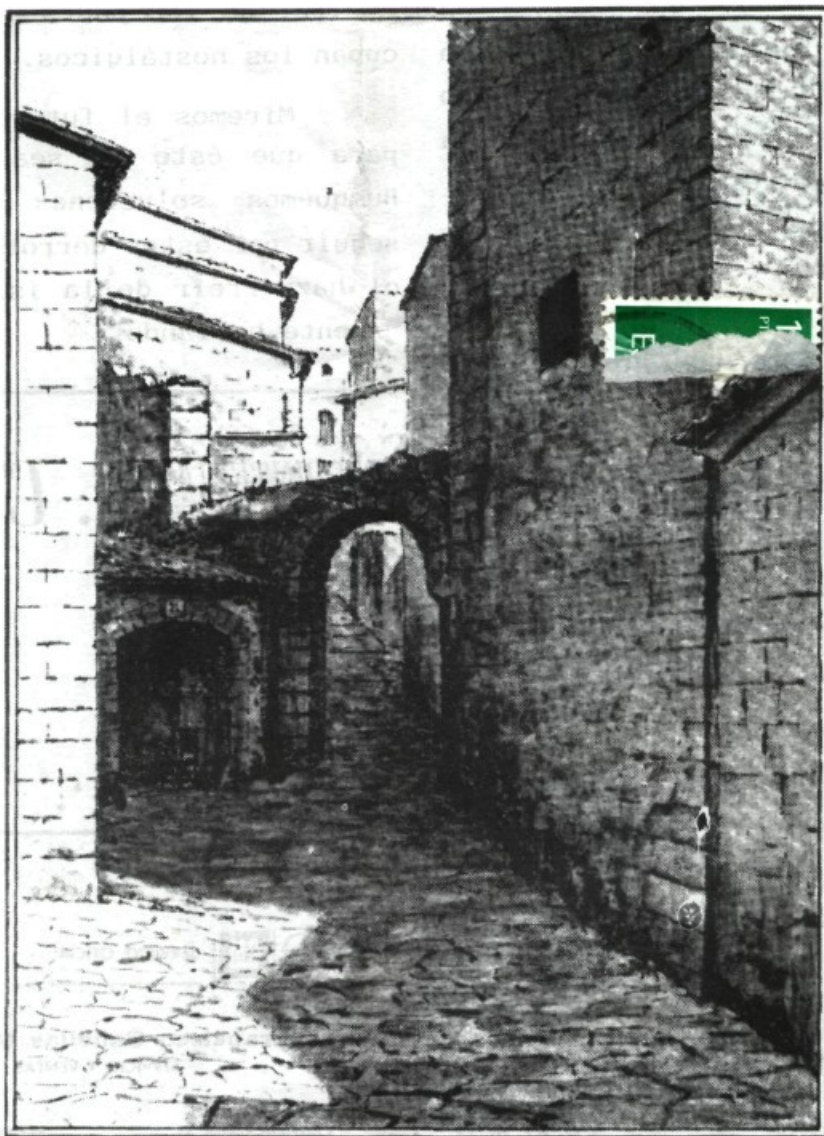
TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

RECORDS D'AHIR

Torre Gran de la Vila (Andraitx)

Aquí tenim una vella fotografia de la Torre Gran de la vila, amb el portal forà al costat, vists des de l'actual carrer Pere A. Pujol. Es trobaven a l'antic carrer de So n'Alemaný i ara carrer de Sant Pere i constituïen un dels testimonis més antics que ens havien deixat els nostres avantpassats. Foren enderrocats a principi de segle, víctimes de la moda demolidora de monuments històrics d'aquells anys, la mateixa que va fer tomar les murades de Ciutat i que ara, en nom del "progrés", destrueix dia a dia les nostres costes i voldria fer tapar Sa Riera. (Document gràfic d'Impremta Calafell)